

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 kwietnia 1960 r.

w sprawie finansowania inwestycji i remontów kapitałnych w jednostkach państwowych na rok 1960.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz.U. Nr 45, poz. 221) oraz na podstawie § 34 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 17 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw i zjednoczeń na 1960 r. (Monitor Polski Nr 13, poz. 61), jak też w związku z uchwałą nr 44 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1960 r. w sprawie zasad realizacji inwestycji scentralizowanych w 1960 r. (Monitor Polski Nr 19, poz. 92) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Kryteria podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane na rok 1960 ustalają przepisy dotyczące opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1960.

2. Przepisy podane w ust. 1 określają również przedsiębiorstwa, których nie dotyczą kryteria podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane.

3. Przedsiębiorstwa, których nie dotyczą kryteria podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane, są uprawnione do realizowania wszelkich swoich zadań inwestycyjnych jako inwestycji scentralizowanych zgodnie z zatwierdzonymi spisami tytułów inwestycyjnych i w granicach przydzielonych im limitów inwestycyjnych. Nie wyklucza to możliwości realizowania przez te przedsiębiorstwa inwestycji zdecentralizowanych w razie posiadania na ten cel odpowiednich środków finansowych.

§ 2. 1. Użyte w zarządzeniu skróty oznaczają:

- 1) „uchwała o systemie finansowym” — uchwałę nr 17 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw i zjednoczeń na 1960 r. (Monitor Polski Nr 13, poz. 61);
- 2) „uchwała o realizacji inwestycji scentralizowanych” — uchwałę nr 44 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1960 r. w sprawie realizacji inwestycji scentralizowanych w 1960 r. (Monitor Polski Nr 19, poz. 92);

- 3) „zarządzenie o inwestycjach zdecentralizowanych” — zarządzenie Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1959 r. w sprawie trybu i kontroli finansowania inwestycji zdecentralizowanych w 1960 r. (Monitor Polski z 1960 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 19, poz. 95).

2. Przepisy zarządzenia dotyczące:

- 1) ministrów i ministerstw — stosuje się również do kierowników urzędów centralnych i do urzędów centralnych;
- 2) zjednoczeń — stosuje się również do jednostek równorzędnych;
- 3) jednostek budżetowych — stosuje się również do zakładów budżetowych.

Rozdział 2

Źródła finansowania inwestycji i kapitałnych remontów.

A. Źródła finansowania inwestycji scentralizowanych.

§ 3. 1. Inwestycje scentralizowane przedsiębiorstw różniących się z budżetem centralnym finansowane są ze środków bezzwrotnych oraz ze środków wymienionych w § 4.

2. Na środki bezzwrotne składają się:

- 1) środki budżetowe,
- 2) środki pochodzące z amortyzacji przedsiębiorstw odprowadzonej na rachunki amortyzacji scentralizowanej.

3. Inwestycje scentralizowane jednostek nie wymienionych w ust. 1 finansowane są ze środków budżetowych.

§ 4. 1. Jednostki realizujące inwestycje scentralizowane obowiązane są przeznaczać na finansowanie tych inwestycji środki uzyskiwane w związku z realizacją inwestycji scentralizowanych.

2. Do środków związanych z realizacją inwestycji zalicza się w szczególności:

- 1) wartość osiągniętych podczas działalności inwestycyjnej uzysków, po potrąceniu ewentualnych kosztów sprzedaży,

- 2) dochody z realizacji próbnej produkcji po potrąceniu kosztów tejże produkcji,
- 3) wpływy z tytułu likwidacji środków trwałych w przedsiębiorstwach w budowie i zarządzanych inwestycji.

B. Źródła finansowania inwestycji zdecentralizowanych i kapitalnych remontów przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym, których dotyczą kryteria podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane.

§ 5. 1. Inwestycje zdecentralizowane produkcyjne i socjalno-kulturalne oraz kapitalne remonty przedsiębiorstw finansowane są ze środków funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstw.

2. Banki mogą na sfinansowanie inwestycji zdecentralizowanych, produkcyjnych i kapitalnych remontów udzielać kredytów na zasadach ustalonych w dalszych przepisach zarządzenia

§ 6. 1. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się na zasadach ustalonych w odrębnych przepisach, a mianowicie:

- 1) ze środków funduszu amortyzacyjnego przedsiębiorstw,
- 2) ze środków funduszu rozwoju przedsiębiorstw, a w przedsiębiorstwach, którym nie przysługuje prawo tworzenia funduszu rozwoju — z części zysku przeznaczanej na inwestycje,
- 3) z innych środków, w szczególności:
 - a) z dochodów ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych, po potrąceniu kosztów sprzedaży lub likwidacji,
 - b) ze środków uzyskanych z funduszy szkód górniczych, w związku ze szkodami wyrządzonymi w środkach trwałych,
 - c) z przeznaczonych na kapitalne remonty odszkodowań ubezpieczeniowych, uzyskanych w związku ze szkodami poniesionymi w środkach trwałych,
 - d) ze świadczeń przyszłych użytkowników realizowanych inwestycji, wynikających z obowiązujących przepisów lub zawartych umów,
 - e) z dobrowolnych świadczeń załogi,
 - f) ze środków uzyskiwanych w związku z realizacją inwestycji zdecentralizowanych (§ 4 ust. 2),
 - g) z dotacji z funduszy celowych przeznaczonych na sfinansowanie określonych inwestycji zdecentralizowanych,
 - h) z oprocentowania środków gromadzonych na bankowym rachunku funduszu inwestycyjno-remontowego.

2. Organy samorządu robotniczego mogą przeznaczać na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwa środki funduszu zakładowego w części nie podlegającej odprowadzeniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy. Organy te określają równocześnie cele, na jakie mają być zużyte przebrane z funduszu zakładowego kwoty.

§ 7. 1. Amortyzacja przedsiębiorstw podlega odprowadzeniu:

- 1) na własny fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstw,
- 2) na rachunek amortyzacji scentralizowanej.

2. Procentowy podział funduszu amortyzacyjnego na część przeznaczoną na rachunek amortyzacji scentralizowanej i na część przeznaczoną na fundusz inwestycyjno-remontowy ustalają jednostki nadrzędne we wskaźnikach przekazywanych przedsiębiorstwom do rocznych planów zgodnie z przepisami § 20 uchwały o systemie finansowym i § 3 zarządzenia o inwestycjach zdecentralizowanych.

§ 8. 1. Zasady tworzenia funduszu rozwoju i przeznaczenia środków z tegoż funduszu na fundusz inwestycyjno-remontowy ustalają przepisy uchwały o systemie finansowym.

2. Wysokość przeznaczanej na inwestycje części zysku w przedsiębiorstwach nie objętych uchwałą o systemie finansowym określają jednostki nadrzędne w drodze udzielenia przedsiębiorstwom wskaźników do planów rocznych, w granicach określonego dla ministerstwa zysku przeznaczanego na finansowanie inwestycji.

§ 9. Przedsiębiorstwa, uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do finansowania wszelkich remontów w ciężar kosztów własnych, tworzą fundusz inwestycyjny przeznaczony na finansowanie ich inwestycji zdecentralizowanych. Zawarte w niniejszym rozdziale przepisy należy odpowiednio stosować do funduszy inwestycyjnych tych przedsiębiorstw, z tym że środki pochodzące z funduszy szkód górniczych oraz odszkodowań ubezpieczeniowych nie przeznaczonych na odtworzenie likwidowanych środków trwałych podlegają przelaniu na rachunek rozliczeniowy przedsiębiorstwa.

C. Źródła finansowania inwestycji zdecentralizowanych i kapitalnych remontów przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi, których dotyczą kryteria podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa terenowe finansują swe remonty kapitalne bezpośrednio w ciężar kosztów własnych z ewentualnym rozłożeniem ich w czasie.

2. Jeżeli w planach finansowych na rok 1960, sporządzonych zgodnie z obowiązującymi przepisami, określono inne źródła finansowania remontów kapitalnych, przedsiębiorstwa finansują swe remonty kapitalne ze źródeł określonych w ich planach finansowych.

§ 11. 1. Inwestycje zdecentralizowane produkcyjne i socjalno-kulturalne przedsiębiorstw finansowane są z ich funduszu inwestycyjnego. Na sfinansowanie inwestycji zdecentralizowanych produkcyjnych banki mogą udzielać kredytów na zasadach ustalonych w dalszych przepisach zarządzenia.

2. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw tworzy się na zasadach ustalonych w odrębnych przepisach, a mianowicie:

- 1) ze środków funduszu amortyzacyjnego,
- 2) ze środków funduszu rozwoju, a w przedsiębiorstwach, którym nie przysługuje prawo tworzenia funduszu rozwoju — z części zysku przeznaczanej na inwestycje,
- 3) z innych środków, w szczególności:
 - a) z dochodów ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych, po potrąceniu kosztów sprzedaży lub likwidacji,
 - b) ze świadczeń przyszłych użytkowników realizowanych inwestycji wynikających z obowiązujących przepisów lub zawartych umów,
 - c) z dobrowolnych świadczeń załogi,
 - d) ze środków uzyskiwanych w związku z realizacją inwestycji zdecentralizowanych (§ 4 ust. 2),
 - e) z dotacji z funduszy celowych przeznaczonych na sfinansowanie określonych inwestycji zdecentralizowanych,
 - f) z oprocentowania środków gromadzonych na bankowym rachunku funduszu inwestycyjnego.

3. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw może być zasilany dotacjami ze środków budżetowych, jeżeli przedsiębiorstwo nie planuje wpłat z zysku do budżetu.

4. Organy samorządu robotniczego mogą przeznaczać na fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa środki funduszu zakładowego w części nie podlegającej odprowadzeniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy. Organy te określają równocześnie cele, na jakie przełane kwoty mają być zużyte.

§ 12. 1. Amortyzacja przedsiębiorstw, o ile szczególnie przepisy nie stanowią inaczej, podlega odprowadzeniu na:

- 1) własny fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa,
- 2) bankowy rachunek amortyzacji zablokowanej przedsiębiorstwa.

2. Procentowy podział amortyzacji na część przeznaczoną do odprowadzenia na własny fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw i na część podlegającą odprowadzeniu na bankowy rachunek amortyzacji zablokowanej ustalają prezydya właściwych rad narodowych zgodnie z zasadami zawartymi w zarządzeniu o inwestycjach zdecentralizowanych.

§ 13. 1. Zasady tworzenia funduszu rozwoju i przeznaczania środków z tego funduszu na fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa określają odrębne przepisy.

2. Wysokość przeznaczanej na fundusz inwestycyjny części zysku w przedsiębiorstwach, w których nie tworzy się funduszu rozwoju, ustalają prezydya właściwych rad narodowych, o ile obowiązujące przepisy nie stanowią inaczej.

§ 14. Przedsiębiorstwa, które do dnia 31 grudnia 1959 r. rozliczały się z budżetem centralnym, a po tym terminie przeszły pod nadzór rad narodowych, tworzą fundusze na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych i na finansowanie remontów kapitalnych według zasad przyjętych dla opracowania planów rocznych tych przedsiębiorstw, chyba że przepisy wydane w związku z ich przejściem pod nadzór rad narodowych stanowią inaczej.

D. Źródła finansowania inwestycji zdecentralizowanych oraz kapitalnych remontów przedsiębiorstw, których nie dotyczą kryteria podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane.

§ 15. 1. Remonty kapitalne finansowane są z przeznaczanej na remonty kapitalne części amortyzacji przedsiębiorstw, o ile inne przepisy nie stanowią inaczej.

2. Ponadto na finansowanie remontów kapitalnych przeznaczają się wpływy:

- 1) z funduszy szkód górniczych uzyskanych w związku ze szkodami wyrządzonymi w środkach trwałych,
- 2) z odszkodowań ubezpieczeniowych uzyskanych w związku ze szkodami poniesionymi w środkach trwałych poddawanych remontowi kapitalnemu,
- 3) z oprocentowania środków gromadzonych na bankowych rachunkach finansowania remontów kapitalnych.

3. Przedsiębiorstwom rozliczającym się z budżetami terenowymi prezydya właściwych rad narodowych mogą przydzielać dotacje z budżetu na finansowanie remontów kapitalnych w przypadku, gdy amortyzacja tych przedsiębiorstw okaże się niewystarczającą.

§ 16. 1. Amortyzacja, w części pozostawionej do dyspozycji przedsiębiorstw, podlega odprowadzeniu na własny rachunek bankowy finansowania remontów kapitalnych, a w pozostałej części:

- 1) w przedsiębiorstwach rozliczających się z budżetem centralnym — na rachunki amortyzacji scentralizowanej,
- 2) w przedsiębiorstwach rozliczających się z budżetami terenowymi — na bankowy rachunek amortyzacji zablokowanej.

2. Zasady podziału amortyzacji określone są w zarządzeniu o inwestycjach zdecentralizowanych.

§ 17. 1. Inwestycje zdecentralizowane produkcyjne i socjalno-kulturalne przedsiębiorstw finansowane są z ich funduszu inwestycyjnego. Banki mogą na sfinansowanie inwestycji zdecentralizowanych produkcyjnych udzielać kredytów na warunkach ustalonych w dalszych przepisach.

2. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw tworzy się z następujących środków:

- 1) z wydzielonej na finansowanie inwestycji części zysku,
- 2) z dochodów ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych, po potrąceniu kosztów sprzedaży lub likwidacji,
- 3) ze świadczeń przyszłych użytkowników realizowanych inwestycji, wynikających z obowiązujących przepisów lub zawartych umów,
- 4) z dobrowolnych świadczeń załogi,
- 5) ze środków uzyskanych w związku z realizacją inwestycji zdecentralizowanych (§ 4 ust. 2),
- 6) z dotacji funduszy celowych przeznaczonych na sfinansowanie określonych inwestycji zdecentralizowanych,
- 7) z oprocentowania środków gromadzonych na bankowym rachunku funduszu inwestycyjnego.

3. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi może być nadto zasilany dotacjami ze środków budżetowych, jeżeli przedsiębiorstwa nie planują wpłat z zysku do budżetu.

4. Organy samorządu robotniczego mogą przeznaczać na fundusz inwestycyjny przedsiębiorstwa środki funduszu zakładowego w części nie podlegającej odprowadzeniu na zakładowy fundusz mieszkaniowy. Organy te określają równocześnie cele, na jakie przełane kwoty mają być zużyte.

§ 18. Wysokość przeznaczanej na fundusz inwestycyjny części zysku określają:

- 1) w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym — jednostki nadrzędne we wskaźnikach przekazywanych przedsiębiorstwom do planów rocznych w granicach określonego dla ministerstwa zysku przeznaczanego na sfinansowanie inwestycji,
- 2) w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi — prezydya właściwych rad narodowych.

§ 19. 1. Przedsiębiorstwa są uprawnione do używania środków na kapitalne remonty na pokrycie kosztów zakupu oraz montażu maszyn i urządzeń przeznaczonych na zastąpienie maszyn i urządzeń ekonomicznie lub technicznie zużytych.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa przelewają na swój fundusz inwestycyjny środki przeznaczone na remonty kapitalne w wysokości różnicy między kosztami zakupu oraz montażu nowych maszyn i urządzeń a wpływami z likwidacji maszyn i urządzeń podlegających wymianie.

E. Źródła finansowania inwestycji zdecentralizowanych i kapitalnych remontów jednostek budżetowych oraz jednostek utrzymywanych z funduszu postępu technicznego.

§ 20. 1. Inwestycje zdecentralizowane i remonty kapitalne jednostek budżetowych finansowane są:

- 1) ze środków określonych we właściwych budżetach,
- 2) z innych środków, których przeznaczenie na inwestycje i kapitalne remonty dopuszczają odrębne przepisy.

2. Inwestycje zdecentralizowane oraz remonty kapitalne jednostek utrzymywanych z funduszu postępu technicznego finansowane są ze środków objętych ich planem finansowym.

3. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przeznaczane na sfinansowanie inwestycji zdecentralizowanych podejmowanych w granicach określonych przez jednostki nadrzędne zgodnie z przepisami zarządzenia o inwestycjach zdecentralizowanych.

F. Źródła finansowania inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych zjednoczeń utrzymywanych z narzutów na koszty podległych przedsiębiorstw.

§ 21. 1. Remonty kapitalne i inwestycje związane z działalnością administracyjną zjednoczeń, utrzymywanych z narzutów na koszty podległych przedsiębiorstw, finansowane są ze środków objętych planami finansowymi tych jednostek, z wyjątkiem inwestycji, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, mogą realizować — jako zdecentralizowane — inwestycje zmierzające do powstania urządzeń przeznaczonych na zaspokojenie ogólnych potrzeb gospodarczych i socjalno-kulturalnych podporządkowanych przedsiębiorstw ze środków przelanych na ten cel przez przedsiębiorstwa z ich funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) na podstawie uchwały kolegium działającego przy danej jednostce.

3. Inwestycje, polegające na budowie budynków przeznaczonych na pomieszczenie dla administracji zjednoczeń, są realizowane i finansowane jako inwestycje scentralizowane.

G. Źródła finansowania inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych w zakresie budynków mieszkalnych.

§ 22. 1. Inwestycje zdecentralizowane zakładów pracy w zakresie budynków mieszkalnych finansowane są ze środków zakładowych funduszy mieszkaniowych, których źródła określa uchwała nr 60 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zakładowych funduszy mieszkaniowych (Monitor Polski Nr 26, poz. 153).

2. Remonty kapitalne zakładowych budynków mieszkalnych przedsiębiorstwa finansują z tych samych rachunków, z których finansują remonty kapitalne pozostałych środków trwałych.

§ 23. 1. Budownictwo mieszkaniowe, realizowane przez prezydium rad narodowych, finansowane jest z miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych, tworzonych na zasadach określonych w uchwale nr 139 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w sprawie funduszy mieszkaniowych tworzonych przez prezydium miejskich i powiatowych rad narodowych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 38, poz. 218 oraz z 1960 r. Nr 5, poz. 22).

2. Remonty kapitalne budynków mieszkalnych, zarządzanych przez przedsiębiorstwa administracji domów mieszkalnych podległe prezydium rad narodowych, finansowane są ze środków określonych w § 15.

3. Remonty kapitalne budynków mieszkalnych jednostek budżetowych finansowane są ze środków budżetowych.

H. Przepisy wspólne.

§ 24. Remonty kapitalne obiektów obcych będących w użytkowaniu przedsiębiorstw, gdy na przedsiębiorstwach ciąży obowiązek pokrywania nakładów remontowych, finansowane są w ciężar kosztów własnych przedsiębiorstw z ewentualnym rozłożeniem ich w czasie.

§ 25. 1. Rachunki amortyzacji scentralizowanej otwierane są dla poszczególnych ministerstw lub zjednoczeń w bankach finansujących inwestycje scentralizowane.

2. Przelewy z rachunków amortyzacji scentralizowanej na rzecz inwestorów bezpośrednich dokonywane są w miarę akumulacji środków na tych rachunkach. Z rachunków amortyzacji scentralizowanej mogą być przelewane na rzecz inwestorów środki ponad kwoty określone w wytycznych dotyczących planów rocznych. Przelew środków z amortyzacji scentralizowanej ponad granice określone w wytycznych dotyczących planów rocznych nie stanowi podstawy do dokonywania nakładów ponad kwotę przydzielonego limitu inwestycyjnego.

3. Banki finansujące inwestycje scentralizowane są upoważnione do udzielania dysponentom rachunków amortyzacji scentralizowanej kredytów antycypacyjnych na poczet wpływów planowanych w danym roku do zakumulowania na tych rachunkach.

4. Rachunki bankowe amortyzacji zablokowanej przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi prowadzone są we właściwych oddziałach banków finansujących inwestycje zdecentralizowane.

5. Salda na rachunkach amortyzacji zablokowanej przedsiębiorstw terenowych za rok 1959 banki przeleją na rachunki amortyzacji zablokowanej właściwych przedsiębiorstw, otwarte na rok 1960.

§ 26. 1. Udzielone przedsiębiorstwom przez jednostki nadrzędne zgodnie z ustaleniami uchwały nr 449 Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1959 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1960 wskaźniki podziału amortyzacji na część pozostającą do dyspozycji przedsiębiorstw i na część podlegającą odprowadzeniu na rachunki amortyzacji scentralizowanej lub zablokowanej dotyczą całości funduszu amortyzacyjnego łącznie z amortyzacją od zakładowych budynków mieszkalnych. Amortyzacja od zakładowych budynków mieszkalnych w roku 1960 podlega odprowadzeniu według tych wskaźników na te same rachunki, na które odprowadzana jest amortyzacja od pozostałych środków trwałych przedsiębiorstw.

2. Przedsiębiorstwa, które zaplanowały na rok 1960 inne przeznaczenie amortyzacji od zakładowych budynków mieszkalnych, zobowiązane są w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie zarządzenia dokonać odpowiedniej korekty swoich planów. Wynikająca stąd zwiększona akumulacja środków powinna być w skorygowanym planie akumulacji i zużycia środków funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego) na rok 1960 zaplanowana jako zwiększenie pozostałości przechodzącej na rok następny.

§ 27. 1. Przedsiębiorstwa odprowadzają swą amortyzację zgodnie z jej przeznaczeniem w terminie do dnia 20 każdego miesiąca, a w miesiącu grudniu do dnia 15.

2. Łączną kwotę amortyzacji, podlegającą odprowadzeniu w danym miesiącu, przedsiębiorstwa ustalają według rzeczywistych odpisów amortyzacji na dany miesiąc lub w wysokości $\frac{1}{4}$ amortyzacji planowanej na dany kwartał.

3. Łączna kwota amortyzacji miesięcznej podlega podziałowi i przelaniu na właściwe rachunki w stosunku wynikającym z rocznych planów finansowych przedsiębiorstw opartych na wskaźnikach dyrektywnych dotyczących planu rocznego otrzymanych od jednostek nadrzędnych.

§ 28. 1. Kwoty amortyzacji odprowadzone zgodnie z § 27 podlegają okresowemu rozliczeniu w kwartalnych i rocznych sprawozdaniach finansowych.

2. Jeśli z kwartalnego (rocznego) rozliczenia amortyzacji wynika, że kwoty wygosparowanej amortyzacji, przypadające na poszczególne rachunki, przekraczają kwoty przełane na te rachunki, przedsiębiorstwo powinno dokonać uzupełniającego przelewu najpóźniej dnia następnego po terminie ustalonym dla sporządzenia kwartalnego (rocznego) sprawozdania finansowego. Jeśli natomiast z rozliczenia wy-

nika, że przedsiębiorstwo przekazało na poszczególne rachunki więcej niż było zobowiązane, nadpłacone kwoty potrąca z następnymi kolejnymi ratami miesięcznymi.

3. Nie odprowadzona lub nadpłacona kwota amortyzacji za rok ubiegły podlega odprowadzeniu na poszczególne rachunki lub potrąceniu z tych rachunków na zasadach i według klucza podziału funduszu amortyzacyjnego obowiązującego przedsiębiorstwo w roku bieżącym.

4. Dysponenci rachunków amortyzacji scentralizowanej, a w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi — banki, prowadzące rachunki amortyzacji zablokowanej, ściągają przymusowo nie odprowadzone na te rachunki raty miesięczne lub zaległości wynikające z kwartalnych (rocznych) rozliczeń amortyzacji.

5. Od nie odprowadzonych w terminie kwot na rachunki scentralizowanej amortyzacji lub na rachunki zablokowanej amortyzacji przedsiębiorstwo obowiązane jest opłacać odsetki w wysokości przewidzianej dla odsetek od nie uregulowanych w terminie zobowiązań podatkowych. Odsetki te podlegają odprowadzeniu na dochód właściwego budżetu (dział 5, rozdział 30 „Odsetki za zwłokę od gospodarki społecznej”).

§ 29. 1. Przedsiębiorstwa w budowie odprowadzają swą amortyzację łącznie z amortyzacją swych komórek usługowych i usługowo-produkcyjnych:

- 1) na własny bankowy rachunek finansowania kapitalnych remontów,
- 2) na rachunek amortyzacji scentralizowanej (jednostki finansowane z budżetu centralnego) lub na bankowy rachunek amortyzacji zablokowanej (jednostki finansowane z budżetów terenowych).

2. Podział amortyzacji przedsiębiorstw w budowie na części wymienione w ust. 1 ustala zatwierdzony plan finansowy tych jednostek.

3. W zakresie odprowadzania i rozliczania amortyzacji stosuje się odpowiednio przepisy §§ 27 i 28.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się analogicznie do zarządów inwestycji powołanych do budowy obiektów, których użytkownikami mają być wyłącznie przedsiębiorstwa.

§ 30. 1. Zjednoczenia nadzorujące przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym na podstawie decyzji właściwego ministra uzgodnionej z Ministrem Finansów mogą gromadzić na własnym rachunku część amortyzacji przedsiębiorstw nie podlegającej odprowadzeniu na rachunki amortyzacji scentralizowanej. Z rachunków tych zjednoczenia mogą udzielać dotacji na inwestycje zdecentralizowane i kapitalne remonty podległym przedsiębiorstwom.

2. W trybie określonym w ust. 1 zjednoczenia mogą być nadto upoważnione do gromadzenia na własnym rachunku części zysku przeznaczonego na inwestycje zdecentralizowane przedsiębiorstw nie upoważnionych do tworzenia funduszu rozwoju.

§ 31. 1. Dochody ze sprzedaży lub likwidacji środków trwałych (po potrąceniu kosztów sprzedaży lub likwidacji) przedsiębiorstwa odprowadzają na własne rachunki funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) w wysokości wynikającej z okresowych sprawozdań finansowych. Analogiczne dochody w przedsiębiorstwach w budowie i zarządach inwestycji traktowane są jako zwroty środków inwestycyjnych.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o dochodach z likwidacji środków trwałych, należy przez to rozumieć również wpływy z tytułu odszkodowań ubezpieczeniowych uzyskane w związku ze szkodą poniesioną w likwidowanym środku trwałym.

§ 32. Przedsiębiorstwa nie uprawnione do tworzenia funduszu rozwoju przelewają na swój fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) zysk wykazany w okresowych sprawozdaniach finansowych w takim procencie, jaki wynika z planu rocznego opracowanego zgodnie ze wskaźnikami otrzymanymi do planów rocznych od jednostek nadrzędnych. Łączna suma przelewów z zysku na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny), dokonanych na podstawie okresowych sprawozdań finansowych, nie może przekroczyć kwoty określonej w rocznym planie przedsiębiorstwa. Jeżeli zysk przekroczy kwotę planowaną, nadwyżka może być odprowadzona na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania.

§ 33. Środki zakumulowane na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych mogą być przekazywane innym inwestorom jako udział w kosztach realizowanych przez nich inwestycji zdecentralizowanych, zmierzających do powstania urządzeń przeznaczonych na zaspokojenie wspólnych potrzeb gospodarczych i socjalno-kulturalnych.

§ 34. 1. Wnoszenie przez przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym udziałów w kosztach inwestycji komunalnych na podstawie uchwały nr 72a Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie udziału państwowych jednostek gospodarczych objętych planem centralnym w kosztach inwestycji urządzeń komunalnych (Monitor Polski Nr 32, poz. 182), następuje ze środków funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) przedsiębiorstw obowiązanych do wniesienia udziału. Jeżeli zobowiązany jest nowo budujące się przedsiębiorstwo, jak też w przypadkach, gdy dokumentacja projektowo-kosztorysowa dla inwestycji scentralizowanej realizowanej przez przedsiębiorstwo rozliczające się z budżetem centralnym obejmuje również koszty związane z koniecznością budowy lub rozbudowy urządzeń komunalnych — wnoszenie udziału w kosztach budowy inwestycji komunalnej następuje ze środków na inwestycje scentralizowane.

2. Wnoszenie ze środków na inwestycje scentralizowane udziału w budowie urządzenia komunalnego następuje w drodze:

- 1) dokonania odpowiednich zmian w planie inwestycyjnym i w budżecie Państwa — gdy urządzenie komunalne realizowane jest jako inwestycja scentralizowana,
- 2) przelewu środków na dochód budżetu właściwej rady narodowej — gdy urządzenie komunalne realizowane jest jako inwestycja zdecentralizowana.

3. Wnoszenie z funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) udziałów w budowie urządzenia komunalnego następuje w drodze:

- 1) przelewu środków na rachunek finansowania właściwej inwestycji — gdy budowa (rozbudowa) urządzenia komunalnego jest realizowana jako inwestycja scentralizowana,
- 2) przelewu środków na dochód budżetu właściwej rady narodowej — gdy budowa (rozbudowa) urządzenia komunalnego jest realizowana jako inwestycja zdecentralizowana.

4. Prezydja rad narodowych w granicach dochodów budżetowych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, i w ust. 3, pkt 2, uchwalają dodatkowe kredyty budżetowe na inwestycje zdecentralizowane w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221).

5. Inwestor prowadzący budowę (rozbudowę) urządzenia komunalnego, w przypadku wymienionym w ust. 3 pkt 1, może przekroczyć przydzielony mu limit inwestycyjny i limit na roboty budowlano-montażowe o kwotę wniesionych udziałów.

6. Przepisy ust. 1—5 stosuje się analogicznie do innych przypadków, gdy na mocy obowiązujących przepisów lub zawartych umów jednostki gospodarcze obowiązane są do udziału w kosztach inwestycji realizowanych przez jednostki rozliczające się lub objęte innym budżetem jednostkowym.

Rozdział 3.

Finansowanie inwestycji scentralizowanych.

§ 35. 1. Inwestycje polegające wyłącznie na zakupach maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza banki finansują na podstawie złożonych im spisów tytułów inwestycyjnych.

2. Dokumenty wymagane od inwestora przez bank dla finansowania inwestycji polegających na budownictwie inwestycyjnym określa uchwała o realizacji inwestycji. Uchwała ta określa również postępowanie banków w razie braku wymaganej dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

3. Przedsiębiorstwa w budowie składają poza tym w banku zatwierdzony plan finansowy wraz z preliminarzem kosztów ogólnoadministracyjnych. Preliminarze kosztów ogólnoadministracyjnych składają również zarządy inwestycji.

§ 36. 1. Banki dokonują wypłat za roboty budowlano-montażowe na podstawie uprzednio notyfikowanych umów (aneksów rocznych do umów wieloletnich) zawartych między inwestorem a wykonawcą robót budowlano-montażowych lub na podstawie notyfikowanych przez banki zleceń wewnętrznych na wykonanie robót budowlano-montażowych systemem gospodarczym.

2. Warunki notyfikowania umów (aneksów rocznych do umów wieloletnich) i zleceń wewnętrznych określa uchwała o realizacji inwestycji.

3. Limity na roboty budowlano-montażowe przewidziane do wykonania systemem zleceńowym, a wyłączone — na podstawie decyzji wojewódzkiej komisji rozdziału robót — z programu produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych, podlegają zablokowaniu przez banki. Banki dokonują odblokowania limitów w przypadkach przewidzianych w §§ 2, 5 i 7 uchwały nr 91 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie realizacji planu budownictwa w 1960 r.

§ 37. 1. Kredyty budżetowe na inwestycje są otwierane w bankach dla dysponentów głównych i podlegają przez nich przekazaniu na rzecz jednostek podległych.

2. Banki dokonują wypłat na inwestycje do wysokości otwartych (przekazanych) kredytów budżetowych oraz do wysokości przelanych na rachunki inwestorów środków związanych z realizacją inwestycji (§ 4 ust. 2) oraz środków z rachunku amortyzacji scentralizowanej.

3. Podlegające zapłacie należności wynikające z dokumentów rozliczeniowych, które nie mają pokrycia w środkach wymienionych w ust. 2, o ile zobowiązaniem jest przedsiębiorstwo, banki po upływie 30 dni pokrywają w ciężar nie zaangażowanych środków funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego) przedsiębiorstwa. Środki funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych), zastępczo zużyte na opłacenie należności dotyczących inwestycji scentralizowanych, mogą być przez bank na wniosek przedsiębiorstwa zwrócone ze środków na inwestycje scentralizowane, nie później jednak niż do końca danego roku kalendarzowego.

4. Dokumenty rozliczeniowe nie znajdujące pokrycia w środkach, o których mowa w ust. 2, jeżeli zobowiązana do zapłaty jest jednostka budżetowa, banki po upływie dni 30 zwracają podawcy. Nie dotyczy to żądań zapłaty opar-

tych na tytułach wykonawczych, które banki opłacają w ciężar rachunku jednostki zobowiązanej bez względu na stan pokrycia w granicach przelanych przez budżet środków na finansowanie inwestycji scentralizowanych. W razie niewystarczalności przelanych środków budżetowych bank pokrywa brakującą kwotę z rachunku podstawowego właściwego budżetu.

§ 38. 1. Inwestycje rozpoczęte po 1 stycznia 1960 r. finansowane są do wysokości ogólnej wartości kosztorysowej inwestycji ustalonej w zbiorczym zestawieniu kosztów budowy po potrąceniu nakładów przekazanych do realizacji innym inwestorom.

2. Płatności przekraczające granice określone w ust. 1 podlegają pokryciu przez przedsiębiorstwa z nie zaangażowanych środków funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego), a przez inwestorów nie będących przedsiębiorstwami — ze środków własnych przeznaczonych na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych.

3. Banki mogą dokonywać wypłat ze środków budżetowych (bezwrotnych) ponad granice ustalone w ust. 1 w razie:

- 1) udowodnionego przez inwestora podrożenia inwestycji wskutek zmiany cen za dostawy, roboty i usługi inwestycyjne,
- 2) zmiany dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez organ, który zatwierdził zbiorcze zestawienie kosztów budowy, o ile zmiana ta wpływa na polepszenie wskaźników efektywności inwestycji.

4. Poza przypadkami wymienionymi w ust. 3 banki mogą dokonywać wypłat ponad określone w ust. 1 granice, o ile wyrażą na to zgodę właściwi ministrowie lub Rada Ministrów. Ministrowie wyrażają zgodę na przekroczenie granic określonych w ust. 1, o ile przekroczenie nie wynosi więcej niż 10% ogólnej wartości kosztorysowej inwestycji.

5. W odniesieniu do inwestycji jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi zgodę, o której mowa w ust. 4, wyrażają prezydya właściwych rad narodowych.

6. Wnioski o wyrażenie zgody przewidzianej w ust. 4 i 5 inwestorzy są obowiązani przedstawić do zaopiniowania bankowi finansującemu daną inwestycję.

§ 39. 1. Gdy po ukończeniu i rozliczeniu inwestycji okaże się, że dokonane na daną inwestycję wypłaty stanowią kwotę niższą niż granica wypłat ustalona w § 38 ust. 1, różnicę przelewa bank na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) przedsiębiorstwa. Udowodniony przez przedsiębiorstwo wzrost kosztów budowy na skutek zmiany cen potrąca się od kwoty dokonanych wypłat. Przelewu dokonuje bank pod warunkiem stwierdzenia w protokole przekazania inwestycji do eksploatacji, że wartość użytkowa inwestycji nie została obniżona.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy obniżki kosztów realizacji inwestycji spowodowanej zarządzoną przez organy nadrzędne rewizją dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 40. 1. W odniesieniu do inwestycji wykonywanych przez przedsiębiorstwa banki pobierają karę w wysokości 2% od sumy wypłat dotyczących nakładów dokonanych po upływie planowanego terminu zakończenia zadania inwestycyjnego na podstawie sprawozdania składanego bankowi po oddaniu inwestycji do użytku (§ 72).

2. Za planowany termin ukończenia inwestycji uważa się termin ustalony zgodnie z przepisami § 4 ust. 3 uchwały o realizacji inwestycji.

3. Bank zwalnia inwestora od kar, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy opóźnienie w realizacji inwestycji

było spowodowane nie zawinionym przez inwestora opóźnieniem dostaw z importu, zostało spowodowane wypadkami losowymi lub nastąpiło na skutek decyzji o przesunięciu terminu wykonywania robót powziętej przez organy i w trybie, które określa uchwała nr 91 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie realizacji planu budownictwa w 1960 r.

4. Kary, o których mowa w ust. 1, obciążają:

- 1) środki funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) przedsiębiorstw prowadzących działalność eksploatacyjną, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej,
- 2) fundusz rezerwowy zjednoczenia, gdy inwestorem jest przedsiębiorstwo w budowie.

5. Kary pobrane przez banki podlegają odprowadzeniu na dochód właściwego budżetu (dział 5, rozdział 28 „Wpływy za przekroczenie dyscypliny inwestycyjnej”).

6. Przepisy ust. 1—5 nie dotyczą inwestycji rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 1959 r.

§ 41. 1. W razie stwierdzenia nieprawidłowości lub uchybień w działalności inwestora bank finansujący inwestycje zawiadamia o tym zainteresowanego inwestora i jego jednostkę nadrzędną oraz ministerstwo lub prezydium właściwej rady narodowej, a także wykonawcę robót budowlano-montażowych z wnioskiem o usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień w terminie 15-dniowym. Po upływie tego terminu, w razie nieusunięcia zgłoszonych nieprawidłowości, bank wstrzymuje finansowanie inwestycji.

2. Faktury i inne dokumenty rozliczeniowe za roboty i dostawy wykonane po decyzji o wstrzymaniu finansowania, z wyjątkiem faktur i rozliczeń za roboty zabezpieczające, bank zwraca podawcy.

3. Przypadki, w których banki mogą udzielać krótkoterminowych kredytów na finansowanie inwestycji scentralizowanych, przewidziane są w §§ 10 i 11 uchwały o realizacji inwestycji.

Rozdział 4.

Finansowanie inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych.

A. Przepisy dotyczące przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym lub z budżetami terenowymi, których dotyczą kryteria podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane.

§ 42. 1. Przedsiębiorstwa składają w banku roczne plany akumulacji i zużycia funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego).

2. Wzór planu akumulacji i zużycia środków funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego) ustala załącznik nr 3 do zarządzenia o inwestycjach zdecentralizowanych.

§ 43. 1. Banki finansują inwestycje na podstawie złożonych im przez przedsiębiorstwa planów rzeczowo-finansowych.

2. Przed przyjęciem przez bank planu rzeczowo-finansowego przedsiębiorstwa mogą dokonywać jedynie nakładów na dokumentację projektowo-kosztorysową i finansować je wstępnie ze środków obrotowych. Wyplacone ze środków obrotowych sumy na dokumentację projektowo-kosztorysową podlegają pokryciu ze środków na inwestycje zdecentralizowane z chwilą przyjęcia przez bank planu rzeczowo-finansowego.

3. Jeśli inwestycja wymaga robót budowlano-montażowych, przedsiębiorstwo łącznie z planem rzeczowo-finansowym przedstawia bankowi do notyfikacji umowę (aneks rocz-

ny do umowy wieloletniej) zawartą z przedsiębiorstwem budowlano-montażowym bądź zlecenie wewnętrzne na wykonanie robót systemem gospodarczym.

§ 44. Banki dokonują wypłat z rachunków finansowania inwestycji i kapitalnych remontów do wysokości środków przelanych na te rachunki z rachunków funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) i uruchomionego kredytu bankowego.

§ 45. 1. Banki mogą udzielać kredytów na realizację poszczególnych zamierzeń inwestycyjnych, płatnych w okresie do 5 lat, licząc od planowanego terminu oddania inwestycji do użytku. Minister Finansów w odniesieniu do określonych rodzajów inwestycji, a banki w odniesieniu do poszczególnych inwestorów mogą określać dłuższe terminy spłaty kredytów.

2. Udzielone kredyty z odsetkami podlegają spłacie ze środków funduszy inwestycyjno-remontowych. W razie braku środków na rachunkach tych funduszy bank może pokrywać spłatę kredytu z rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstwa.

3. Odsetki od rat nie spłaconych w terminie obciążają koszty własne przedsiębiorstwa.

4. Kredyty bankowe na inwestycje są udzielane jednocześnie w wysokości różnicy między wartością kosztorysową inwestycji a wysokością udziału środków własnych przedsiębiorstwa. Jeżeli planowana realizacja inwestycji przekracza okres jednego roku kalendarzowego, bank ustala podział kredytu na transze roczne.

5. W razie zużycia kredytu niezgodnie z przeznaczeniem, jak również w razie stwierdzenia nieprawidłowej gospodarki środkami przeznaczonymi na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów — bank może wstrzymać realizację lub żądać natychmiastowej spłaty kredytu.

6. Banki przy udzielaniu kredytów kierują się wytycznymi narodowego planu gospodarczego oraz zasadami zawartymi w zarządzeniu o inwestycjach zdecentralizowanych.

7. W odniesieniu do przedsiębiorstw terenowych, posiadających środki na rachunku amortyzacji zablokowanej, banki zamiast kredytu mogą zwolnić odpowiednią sumę środków z rachunku amortyzacji zablokowanej. Zwolniona suma podlega przelewowi na rachunek finansowania inwestycji.

§ 46. 1. Poza kredytami, o których mowa w § 45, banki mogą udzielać kredytów na drobne inwestycje określone w § 16 zarządzenia o inwestycjach zdecentralizowanych w granicach określonych w planach kredytowych banku.

2. Kredyty wymienione w ust. 1 mogą być udzielone na okres do lat 3.

3. Kredyty wymienione w ust. 1 spłacane są z funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego). Przedsiębiorstwu przysługuje prawo do odliczenia z zysku — przed dokonaniem jego podziału na inne cele — środków potrzebnych w danym roku na spłatę tych kredytów (§ 2 uchwały o systemie finansowym). Przedsiębiorstwa planowo-deficytowe zatrzymują na pokrycie zapłaconych rat kredytu odpowiednią część dotacji uzyskanej na pokrycie planowanych strat. Na pokrycie rat kredytów, zaciągniętych na inwestycje zakończone w latach poprzednich, przedsiębiorstwa mają prawo do zaplanowania — niezależnie od dotacji na pokrycie planowanych strat — dotacji w wysokości odpowiadającej kwotom zapadających rat.

4. Przepisy § 45 ust. 3, 5 i 6 mają i w tym przypadku zastosowanie.

§ 47. 1. Przypadki, w których mogą być blokowane środki funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego), określają § 13 ust. 6 oraz § 22 ust. 1 uchwały o systemie finansowym. Blokada wygasa z upływem danego roku kalendarzowego.

2. Bank może udzielać krótkoterminowego kredytu na czasowe zasilenie funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego) płatnego w okresie do końca bieżącego roku kalendarzowego z przyszłych wpływów na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) z możliwością przedłużenia terminu w razie konieczności sfinansowania remontów awaryjnych.

B. Finansowanie inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych przedsiębiorstw, których nie dotyczą kryteria podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane.

§ 48. 1. Środki na finansowanie remontów kapitalnych banki ewidencjonują na odrębnych rachunkach bankowych.

2. Banki są upoważnione do udzielania przedsiębiorstwom kredytów antycypacyjnych na remonty kapitalne, płatnych do końca następnego roku kalendarzowego. W uzasadnionych przypadkach banki mogą ustalić dłuższy okres spłaty kredytów.

§ 49. 1. Banki dokonują wypłat z funduszy inwestycyjnych przedsiębiorstw do wysokości środków zakumulowanych na rachunkach tych funduszy.

2. Poza tym do finansowania inwestycji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 42, 43 i 46.

C. Finansowanie inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych zjednoczeń utrzymywanych z narzutów na koszty podległych przedsiębiorstw.

§ 50. 1. Remonty kapitalne środków trwałych zjednoczeń utrzymywanych z narzutów na koszty podległych przedsiębiorstw finansowane są w trybie obowiązującym dla finansowania wydatków bieżących tych jednostek.

2. Inwestycje zdecentralizowane jednostek wymienionych w ust. 1 banki finansują na podstawie złożonych im planów rzeczowo-finansowych i w granicach środków przelanych na wyodrębnione rachunki bankowe. Przepisy § 43 ust. 2 i 3 mają odpowiednie zastosowanie.

3. Inwestycje zdecentralizowane podejmowane przez te jednostki, a zmierzające do powstania urządzeń przeznaczonych na zaspokojenie ogólnych potrzeb podporządkowanych przedsiębiorstw, finansowane są w ciężar rachunku bankowego, na który przelewane są środki przeznaczone na te cele przez podporządkowane przedsiębiorstwa, do wysokości zakumulowanych na tym rachunku środków.

D. Finansowanie inwestycji zdecentralizowanych i remontów kapitalnych jednostek budżetowych oraz jednostek utrzymywanych z funduszu postępu technicznego.

§ 51. 1. Kapitalne remonty jednostek budżetowych, jak też kapitalne remonty jednostek utrzymywanych z funduszu postępu technicznego finansowane są w trybie przewidzianym dla obsługi wydatków bieżących.

2. Inwestycje zdecentralizowane jednostek budżetowych i jednostek utrzymywanych z funduszu postępu technicznego, z wyjątkiem inwestycji wymienionych w ust. 3, finansowane są przez banki z odrębnych rachunków, na które przekazywane są zarówno środki budżetowe, jak i pozabudżetowe.

3. Inwestycje zdecentralizowane jednostek budżetowych, polegające na zakupach dóbr inwestycyjnych, realizowane wyłącznie ze środków budżetowych, finansowane są przez banki w trybie przewidzianym dla obsługi wydatków bieżących.

§ 52. Inwestycje zdecentralizowane jednostek wymienionych w § 51 wymagające robót budowlano-montażowych banki finansują na podstawie uprzednio złożonych im planów

rzeczowo-finansowych oraz na podstawie notyfikowanych przez bank umów (aneksów rocznych do umów wieloletnich) zawartych z przedsiębiorstwem budowlano-montażowym o wykonanie robót bądź notyfikowanych przez bank zleceń wewnętrznych na wykonanie robót systemem gospodarczym.

§ 53. 1. Jednostki wymienione w § 51 mogą realizować inwestycje zdecentralizowane jedynie w granicach dopuszczalnej wysokości nakładów, określonej przez jednostki nadrzędne w trybie ustalonym w zarządzeniu o inwestycjach zdecentralizowanych. Przypadki, w których przekroczenie ustalonej wysokości nakładów jest dopuszczalne, określa § 16 tegoż zarządzenia.

2. W razie stwierdzenia przekroczenia przez jednostkę dopuszczalnej wysokości nakładów banki wstrzymują dalsze finansowanie inwestycji danej jednostki zwracając dokumenty rozliczeniowe podawcy. O wstrzymaniu finansowania banki powiadamiają jednostkę nadzorującą inwestora.

3. Jednostka nadrzędna może zlecić bankowi dalsze finansowanie inwestora jedynie w razie zwiększenia inwestorowi dopuszczalnej wysokości nakładów z nie rozdzielonych rezerw bądź w drodze zmniejszenia wysokości nakładów w zakresie inwestycji zdecentralizowanych innych jednostek określonych w § 51.

E. Finansowanie inwestycji mieszkaniowych.

§ 54. 1. Banki finansują inwestycje mieszkaniowe na podstawie złożonych im:

- 1) planów dochodów i wydatków miejskich, powiatowych lub zakładowych funduszy mieszkaniowych,
- 2) planów rzeczowo-finansowych,
- 3) zbiorczych zestawień kosztów budowy,
- 4) notyfikowanych przez banki umów (aneksów rocznych do umów wieloletnich) zawartych między inwestorem a przedsiębiorstwem budowlano-montażowym o wykonanie robót lub notyfikowanych przez banki zleceń wewnętrznych na wykonanie robót systemem gospodarczym.

2. Banki notyfikują umowy (aneksy roczne do umów wieloletnich) lub zlecenia wewnętrzne na wykonanie robót budowlano-montażowych pod warunkiem posiadania przez inwestora dokumentacji projektowo-kosztorysowej w takim zakresie, jaki jest wymagany dla finansowania inwestycji scentralizowanych.

§ 55. 1. Bank przyjmuje do finansowania plany rzeczowo-finansowe dla budownictwa mieszkaniowego, realizowanego ze środków zakładowych funduszy mieszkaniowych, pod warunkiem zakumulowania przez inwestora na zakładowym funduszu mieszkaniowym środków własnych w pełnej wysokości określonej przez właściwego ministra oraz posiadania przez inwestora zapewnienia o przydziale dotacji z budżetu w wysokości różnicy między wartością kosztorysu budowy a posiadanymi przez inwestora środkami własnymi.

2. Zapewnienia, o których mowa w ust. 1, udziela właściwy minister, a w odniesieniu do jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi — prezydium rady narodowej.

3. Zapewnienie powinno wymieniać ogólną kwotę dotacji budżetowej z podziałem na okresy roczne. Podział dotacji na okresy roczne powinien uwzględniać konieczność zakończenia inwestycji w terminie odpowiadającym normatywom cykli budowy.

4. W wyjątkowych przypadkach na podstawie decyzji dyrektora banku bank może przyjąć do finansowania plan rzeczowo-finansowy na budowę zakładowych domów mieszkalnych mimo niezakumulowania przez inwestora pełnej

kwoty środków własnych (ust. 1), o ile inwestor udowodni, że dalsza akumulacja środków własnych wraz z dopływem dotacji budżetowych zapewnia zakończenie inwestycji w okresie czasu odpowiadającym normatywowi cyklu budowy.

§ 56. 1. Bank dokonuje wypłat na budownictwo mieszkaniowe do wysokości środków przelanych na rachunki finansowania inwestycji.

2. Dokumenty rozliczeniowe nie znajdujące pokrycia w środkach przelanych na rachunki finansowania inwestycji banki zwracają podawcom.

3. Poza tym mają zastosowanie przepisy § 41 ust. 1 i 2.

§ 57. 1. W odniesieniu do inwestycji finansowanych z miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych banki mogą udzielać inwestorom przejściowych kredytów na poczet środków, jakie mają być inwestorom do końca roku przelane z rachunków miejskich i powiatowych funduszy mieszkaniowych.

2. Kredytów udziela bank na wniosek inwestora, zaakceptowany przez prezydium rady narodowej udzielającej inwestorowi dotacji ze swego funduszu mieszkaniowego.

3. Kredyt podlega spłacie z przyszłych wpływów miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego nie później niż do końca roku. W razie niedokonania spłaty kredytów do końca roku bank pokrywa nie spłacony kredyt z rachunku podstawowego właściwego budżetu.

4. Kredytów, o których mowa w ust. 1—3, banki udzielają wyłącznie na nakłady realizowane w ramach limitu ustalonego dla budownictwa mieszkaniowego właściwej rady narodowej.

Rozdział 5

Przepisy wspólne dotyczące finansowania inwestycji scentralizowanych i zdecentralizowanych oraz remontów kapitałnych.

§ 58. 1. Wszelkie umowy, zlecenia, faktury i inne dokumenty rozliczeniowe, o ile dotyczą inwestycji czy kapitałnych remontów, powinny zawierać szczegółowe określenie rachunku bankowego, z którego ma nastąpić zapłata.

2. Dokumenty rozliczeniowe dotyczące inwestycji powinny nadto określać numer tytułu inwestycyjnego (w zakresie inwestycji scentralizowanych) lub numer planu rzeczowo-finansowego (w zakresie inwestycji zdecentralizowanych).

3. Faktury i inne dokumenty rozliczeniowe dotyczące inwestycyjnych robót budowlano-montażowych powinny nadto podawać numer i datę notyfikacji bankowej.

§ 59. 1. Zwroty środków inwestycyjnych lub środków przeznaczonych na finansowanie kapitałnych remontów wpływają na rachunki, z których środki te zostały podjęte.

2. Wpływy z tytułu upłynnienia nie oddanych do eksploatacji maszyn i urządzeń zakupionych do dnia 31 grudnia 1956 r. ze środków na inwestycje scentralizowane odprowadzane są:

- 1) w 90% na bankowy rachunek finansowania inwestycji scentralizowanych,
- 2) w 10% na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) przedsiębiorstwa.

3. W pozostałych przypadkach wpływy z tytułu upłynnienia aktywów inwestycyjnych podlegają odprowadzeniu zgodnie z ust. 1.

4. Ewentualne straty w związku z upłynnieniem maszyn i urządzeń, o których mowa w ust. 2, podlegają przeniesieniu na rachunek strat i zysków przedsiębiorstwa na zasadach ustalonych dla strat powstałych w wyniku likwidacji

inwestycji ostatecznie wstrzymanych na zarządzenie jednostek nadrzędnych.

5. Wpływy z tytułu kar umownych i odszkodowań wpływają na właściwe rachunki finansowania inwestycji.

§ 60. Określone w niniejszym zarządzeniu obowiązki i uprawnienia banków do kontrolowania działalności inwestycyjnej w niczym nie zwalniają organów powołanych do wykonywania nadzoru w państwowych jednostkach organizacyjnych od ich obowiązków.

§ 61. Rozpoczynanie przez przedsiębiorstwa inwestycji zdecentralizowanych może nastąpić jedynie wówczas, gdy środki zakumulowane przez przedsiębiorstwo na funduszu inwestycyjno-remontowym (inwestycyjnym) łącznie z wpływami planowanymi do zakumulowania zapewniają sfinansowanie inwestycji w zakresie odpowiadającym normatywnym cyklom budowy. Gdy inwestycja ma być w całości lub w części sfinansowana przy pomocy kredytu bankowego, rozpoczęcie inwestycji może nastąpić po uzyskaniu decyzji banku o przyznaniu kredytu. Nie dotyczy to inwestycji mieszkaniowych (§ 55).

§ 62. 1. Jednostki budżetowe mogą rozpoczynać inwestycje zdecentralizowane w zakresie budownictwa inwestycyjnego pod warunkiem:

- 1) przydzielenia im w planach finansowych środków budżetowych w wysokości odpowiadającej wartości programu rzeczowego na rok bieżący,
- 2) zapewnienia dalszego przydziału środków budżetowych na lata następne w rozmiarach umożliwiających zakończenie inwestycji w okresie odpowiadającym normatywnym cyklom budowy.

2. Zapewnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, udziela minister w odniesieniu do jednostek objętych budżetem centralnym, a prezydium rady narodowej w odniesieniu do jednostek objętych budżetami terenowymi.

3. Środki pozabudżetowe przewidziane na sfinansowanie inwestycji zdecentralizowanej powinny być zakumulowane na bankowym rachunku w pełnej wysokości przed rozpoczęciem inwestycji.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy równowartości świadczeń w naturze wnoszonych w formie czynów społecznych, jak również przypadków, gdy przepisy wydane na podstawie uchwały nr 1021 Prezydium Rządu z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie czynów społecznych oraz pomocy Państwa w ich organizowaniu i realizacji (Monitor Polski z 1956 r. Nr 4, poz. 31) stanowią inaczej.

5. Poza przypadkami wymienionymi w ust. 4 Prezes Narodowego Banku Polskiego lub dyrektorzy właściwych banków mogą wyrazić zgodę na rozpoczęcie realizacji inwestycji mimo niezakumulowania pełnej kwoty środków pozabudżetowych.

§ 63. 1. Przedsiębiorstwa prowadzące działalność eksploatacyjną, a realizujące roboty w zakresie inwestycji i remontów kapitałnych przez własne brygady robocze, finansują wstępnie koszty robót ze swoich środków obrotowych.

2. Rozliczenie między środkami obrotowymi a środkami przeznaczonymi na finansowanie inwestycji i remontów kapitałnych następuje:

- 1) w odniesieniu do robót budowlano-montażowych — na zasadach obowiązujących dla rozliczeń za roboty budowlano-montażowe, wykonane przez państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe;
- 2) w odniesieniu do innych robót — według zasad obowiązujących w zakresie ustalania cen za usługi przemysłowe.

§ 64. 1. Wynagrodzenia za roboty i usługi wykonane na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło przez osoby fizyczne nie będące podatnikami w zakresie podatku obrotowego lub dochodowego, o ile dotyczą inwestycji w jednostkach działających według zasad rozrachunku gospodarczego, obciążają fundusz płac tych jednostek.

2. Wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, pokrywane są wstępnie ze środków obrotowych przez bank finansujący działalność bieżącą inwestora. Wydatkowane na ten cel środki obrotowe podlegają następnie zwrotowi ze środków inwestycyjnych.

3. Jednostki budżetowe, przedsiębiorstwa w budowie i zarządy inwestycji pokrywają wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, bezpośrednio ze środków inwestycyjnych.

§ 65. 1. Na rachunki finansowania inwestycji zdecentralizowanych i kapitalnych remontów banki przelewają środki z rachunków funduszy inwestycyjno-remontowych przedsiębiorstw jedynie w granicach wynikających ze złożonych bankom i uzgodnionych z bankami planów akumulacji i zużycia środków funduszy inwestycyjno-remontowych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przelewów na rachunki finansowania inwestycji z rachunków funduszy inwestycyjnych.

3. Zawarte w ust. 1 i 2 ograniczenia nie dotyczą:

- 1) środków określonych w § 16 zarządzenia o inwestycjach zdecentralizowanych,
- 2) środków na rachunkach akumulacji wyodrębnionych funduszy na kapitalne remonty, a przelewanych na fundusze inwestycyjne przedsiębiorstw, stosownie do przepisów § 19.

4. Banki — pod warunkiem, że dopuszczalne granice inwestycji zdecentralizowanych, określone w narodowym planie gospodarczym nie zostaną przekroczone — uprawnione są przelewać na rachunki finansowania inwestycji zdecentralizowanych przedsiębiorstw środki zakumulowane ponad kwoty przewidziane w rocznych planach akumulacji i zużycia środków funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) przedsiębiorstw, o ile środki te pochodzą:

- 1) z funduszu rozwoju wygospodarowanego dodatkowo na cele inwestycyjne w drodze obniżenia normatywu środków obrotowych poniżej poziomu przewidzianego w rocznych planach przedsiębiorstw,
- 2) z likwidacji środków trwałych,
- 3) z funduszy zakładowych przedsiębiorstw,
- 4) z dotacji udzielonych przez zjednoczenia w trybie redystrybucji środków przedsiębiorstw, dokonywanej na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 66. 1. Środki na bankowych rachunkach funduszy inwestycyjno-remontowych (inwestycyjnych) i rachunkach finansowania inwestycji i kapitalnych remontów, nie wykorzystane w ciągu roku 1960, przechodzą na analogiczne rachunki roku następnego.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do środków pochodzących z budżetu, a przeznaczonych na finansowanie remontów kapitalnych w przedsiębiorstwach administracji domów mieszkalnych podległych prezydiom rad narodowych. Zasady rozliczania się tych przedsiębiorstw z budżetem z tytułu dotacji otrzymanych na kapitalne remonty zostaną uregulowane odrębnie.

3. W razie likwidacji przedsiębiorstwa środki na bankowych rachunkach funduszy przeznaczonych na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów podlegają przelaniu na rachunek rozliczeniowy przedsiębiorstwa.

§ 67. 1. Dokumenty rozliczeniowe dotyczące inwestycji scentralizowanych (§ 37 ust. 3 i § 38 ust. 2), nie znajdujące pokrycia w środkach funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego), podlegają pokryciu z rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstwa.

2. Dokumenty rozliczeniowe dotyczące inwestycji zdecentralizowanych lub kapitalnych remontów, nie znajdujące pokrycia w środkach przelanych na rachunki finansowania inwestycji i kapitalnych remontów z powodu przekroczenia granic określonych w § 65 ust. 1 i 2, są pokrywane bezpośrednio z rachunku funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego), w razie zaś braku środków na tym rachunku dokumenty te są pokrywane z rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstwa.

3. Środki obrotowe wydatkowane na pokrycie dokumentów rozliczeniowych, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być zrefundowane ze środków akumulowanych na rachunku funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego), najdalej do końca roku kalendarzowego. Nie zrefundowane w tym terminie kwoty przedsiębiorstwa odpisują na straty.

4. Pokryte z rachunku funduszu inwestycyjno-remontowego (inwestycyjnego) lub z rachunku rozliczeniowego dokumenty rozliczeniowe dotyczące inwestycji scentralizowanych oraz inwestycji zdecentralizowanych lub kapitalnych remontów podlegają odrębnej ewidencji bankowej.

§ 68. 1. Banki notyfikują umowy (aneksy roczne do umów wieloletnich) o wykonanie robót budowlano-montażowych po stwierdzeniu, że roboty te zostały przyjęte przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe do wykonania zgodnie z decyzją wojewódzkiej komisji rozdziału robót. Umowy o roboty budowlano-montażowe, dotyczące inwestycji wymienionych w § 46, mogą banki notyfikować mimo braku stwierdzenia zgody wojewódzkiej komisji rozdziału robót, o ile wartość robót budowlano-montażowych przewidzianych do wykonania nie przekracza 15% wartości kosztorysowej inwestycji.

2. Współczesnym przedsiębiorstwom przysługuje wynagrodzenie jedynie za roboty budowlano-montażowe wykonane w zakresie objętym notyfikacją bankową. Przez roboty wykonane rozumie się zarówno roboty objęte protokołami odbioru, będącymi podstawą do wystawienia faktury, jak też protokołami stanu robót nie zafakturowanych.

3. W razie stwierdzenia, że wykonawca pobrał zapłatę za roboty budowlano-montażowe wykonane po dniu 31 marca 1960 r., a nie objęte notyfikacją bankową dokonaną do dnia 20 kwietnia 1960 r., bank finansujący przedsiębiorstwo budowlano-montażowe zapłaconą kwotę podejmie z rachunku rozliczeniowego wykonawcy i odprowadzi ją na dochód budżetu, z którym rozlicza się przedsiębiorstwo budowlano-montażowe (dział 5 klasyfikacji budżetowej, rozdział 28 „Wpływy za przekroczenie dyscypliny inwestycyjnej”).

4. Odrębne przepisy ustalą obowiązki uspołeczniowanych przedsiębiorstw budowlano-montażowych w zakresie stwierdzenia w dokumentach rozliczeniowych, że zakres rzeczowy oraz wartość fakturowanych robót mieści się w granicach umowy zawartej z inwestorem i notyfikowanej przez bank.

5. Wartość robót budowlano-montażowych, wykonanych dla inwestycji, lecz nie podlegających zapłacie z przyczyn wymienionych w ust. 3, nie może być przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe wliczana do wartości produkcji tych przedsiębiorstw.

6. Przedsiębiorstwa prowadzące inwestycyjne roboty budowlano-montażowe systemem gospodarczym odpisują na straty wartość robót nie podlegających zapłacie z przyczyn o których mowa w ust. 3.

§ 69. W razie stwierdzenia, że przedsiębiorstwo budowlano-montażowe pobrało wynagrodzenie za roboty nie wykonane bądź też w wysokości przekraczającej prawidłowo obliczoną należność, bank zawiadamia o tym jednostkę nadrzędną inwestora i przedsiębiorstwa budowlano-montażowego w celu zastosowania odpowiednich sankcji.

§ 70. Przepisy zarządzenia odnoszące się do przedsiębiorstw, których dotyczą kryteria podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane, stosuje się do wszystkich przedsiębiorstw objętych uchwałą o systemie finansowym.

§ 71. 1. Przepisy § 46 mają zastosowanie również do kredytów udzielanych przez banki na cele inwestycyjne przewidziane w uchwale nr 283 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1959 r. w sprawie zrównoważenia bilansu siły roboczej w województwie katowickim w latach 1959 — 1965.

2. Kredyty bankowe na finansowanie inwestycji wymienionych w ust. 1 mogą być udzielone przez banki w granicach do 3 mln zł na jedną inwestycję. Prezes Narodowego Banku Polskiego lub dyrektorzy innych banków mogą w odniesieniu do poszczególnych inwestycji lub też w odniesieniu do inwestycji przedsiębiorstw nadzorowanych przez poszczególnych ministrów wyrazić zgodę na udzielanie kredytu w wyższych granicach, jak również na ustalenie terminów spłaty kredytów przekraczających okres 3 lat.

§ 72. 1. Po zakończeniu inwestycji inwestorzy w terminie 3 miesięcy są obowiązani złożyć w banku sprawozdanie ustalające koszty inwestycji, źródła ich sfinansowania, terminy przekazania inwestycji do użytku oraz uzyskane w wyniku inwestycji efekty.

2. Formę sprawozdania ustala banki finansujące inwestycje.

3. Środki przebrane na rachunki finansowania inwestycji zdecentralizowanych jednostek budżetowych nie wykorzystane na finansowanie inwestycji podlegają zwrotowi po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji na rachunki, z których zostały przebrane. Jeżeli inwestycja jednostki budżetowej była finansowana w całości lub w części ze środków budżetowych, nadwyżka środków podlega w całości zwrotowi do budżetu.

§ 73. Sposób sporządzania planów rzeczowo-finansowych dla inwestycji zdecentralizowanych ustalają banki finansujące inwestycje.

§ 74. Obowiązki banków w zakresie sprawozdawczości o rozmiarach robót budowlano-montażowych wynikających z notyfikowanych umów (aneksów rocznych do umów wieloletnich) i zleceń wewnętrznych, przewidziane w § 18 ust. 1 pkt 2 zarządzenia o inwestycjach zdecentralizowanych, rozciąga się również na inwestycje scentralizowane.

Rozdział 6.

Uprawnienia i obowiązki banków finansujących inwestycje.

§ 75. 1. Banki państwowe gromadzą środki na finansowanie inwestycji i czuwają nad oszczędnym wykorzystaniem tych środków w sposób zapewniający maksymalną efektywność ekonomiczną realizowanych nakładów inwestycyjnych oraz nad przestrzeganiem dyscypliny inwestycyjnej.

2. Banki finansujące inwestycje:

- 1) biorą udział z głosem doradczym w rozpatrywaniu założeń generalnych rozwoju poszczególnych gałęzi produkcji lub usług,
- 2) występują z inicjatywą wobec organów planujących co do podjęcia inwestycji mających na celu wykorzystanie

istniejących rezerw w zasobach surowcowych i zatrudnieniu,

- 3) biorą udział z głosem doradczym przy rozpatrywaniu przez właściwe organy założeń i projektów wstępnych dla inwestycji scentralizowanych,
- 4) składają Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i ministrom, a w zakresie inwestycji terenowych — prezydiom rad narodowych opinie w sprawie włączenia nowo rozpoczynanych inwestycji do planu inwestycyjnego,
- 5) składają Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów, ministrom i prezydiom rad narodowych opinie w sprawie projektu planu inwestycyjnego i projektu budżetu w zakresie inwestycji; w szczególności banki stawiają wnioski co do wielkości środków na sfinansowanie kontynuowanych inwestycji scentralizowanych,
- 6) występują do właściwych organów państwowych z inicjatywą co do zastosowania środków mających na celu wzmocnienie rozrachunku gospodarczego w działalności inwestycyjnej i zwiększenie efektywności środków wydatkowanych na inwestycje.

3. W zakresie inwestycji zdecentralizowanych banki nadto wykonują obowiązki określone w zarządzeniu o inwestycjach zdecentralizowanych.

§ 76. 1. Banki finansujące inwestycje kontrolują inwestycje w każdym stadium ich realizacji. W związku z tym banki są uprawnione do żądania okazywania im sporządzonych przez inwestorów dokumentów planistycznych, sprawozdawczych, umów i podstaw rozliczeń oraz dokonywania kontroli zarówno u inwestorów, jak i wykonawców.

2. Banki finansujące inwestycje dokonują analizy stopnia wykorzystania środków trwałych i kształtowania się wskaźników techniczno-ekonomicznych w działalności przedsiębiorstw, jak również prawidłowości akumulacji środków na fundusze przeznaczone na finansowanie inwestycji i remontów kapitalnych.

§ 77. Przy czynnościach, o których mowa w §§ 75 i 76, banki zwracają szczególną uwagę na:

- 1) maksymalne wykorzystanie istniejących rezerw produkcyjnych i zużytkowanie środków inwestycyjnych w sposób zapewniający polepszenie wskaźników techniczno-ekonomicznych i najkorzystniejszy dla gospodarki narodowej rozwój poszczególnych gałęzi produkcji i poszczególnych terenów,
- 2) celowość i ekonomiczną efektywność poszczególnych inwestycji,
- 3) zgodność inwestycji z założeniami wieloletnich planów gospodarczych,
- 4) obniżkę kosztów inwestycji oraz ograniczenie robót budowlanych i prac projektowych w globalnych kosztach inwestycji,
- 5) skrócenie cyklu realizacji inwestycji,
- 6) właściwą kolejność nakładów, zapewniającą maksymalne skrócenie okresu zamrożenia środków inwestycyjnych w obiektach nie oddanych do użytku.

§ 78. Szczegółowy tryb wykonywania zadań banków ustalają instrukcje banków finansujących inwestycje, zatwierdzone przez Ministra Finansów.

Rozdział 7.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 79. Banki, Powszechna Kasa Oszczędności, Państwowy Zakład Ubezpieczeń i Polski Monopol Loteryjny realizują i finansują własne inwestycje zdecentralizowane i kapitalne

remonty według zasad ustalonych dla przedsiębiorstw, których dotyczą kryteria podziału inwestycji na scentralizowane i zdecentralizowane, z tym że na fundusz inwestycyjno-reмонтowy i zakładowy fundusz mieszkaniowy przelewają środki przewidziane w ich planach finansowych.

§ 80. Zarządzenie nie dotyczy inwestycji związanych z obronnością kraju, a realizowanych przez jednostki podległe Ministrowi Obrony Narodowej, jak również inwestycji jednostek podległych lub nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa. Źródła i zasady finansowania inwestycji i remontów kapitalnych tych jednostek zostaną uregulowane odrębnie.

§ 81. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się do przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz innych przedsiębiorstw z nimi ściśle współdziałających, a podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, o ile nie są one sprzeczne ze szczególnymi przepisami zarządzeń wydanych na podstawie uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 16, poz. 99).

§ 82. 1. Niniejsze zarządzenie nie narusza przepisów zarządzenia o inwestycjach zdecentralizowanych.

2. Określone w zarządzeniu o inwestycjach zdecentralizowanych wielkości nakładów jednostek budżetowych (załącznik nr 1 do zarządzenia o inwestycjach zdecentralizowa-

nych) mogą być zmieniane na wniosek resortów przez Ministra Finansów w ramach ogólnej kwoty inwestycji zdecentralizowanych określonej w narodowym planie gospodarczym.

3. Podział nakładów na inwestycje zdecentralizowane, dokonany przez prezydium rad narodowych zgodnie z przepisami §§ 6 i 7 zarządzenia o inwestycjach zdecentralizowanych, może być zmieniony w granicach ogólnej sumy nakładów na inwestycje zdecentralizowane określonych w narodowym planie gospodarczym dla poszczególnych województw na podstawie uchwały prezydium rady narodowej powiatowej po uzgodnieniu z właściwym oddziałem Narodowego Banku Polskiego.

§ 83. Na wykorzystanie limitów inwestycyjnych 1960 r. zalicza się wartość robót, dostaw i usług inwestycyjnych wykonanych w okresie roku bez względu na termin ich opłacenia.

§ 84. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 maja 1959 r. w sprawie dodatkowych źródeł finansowania inwestycji zdecentralizowanych dających szybkie efekty techniczno-ekonomiczne (Monitor Polski Nr 52, poz. 251).

§ 85. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*